

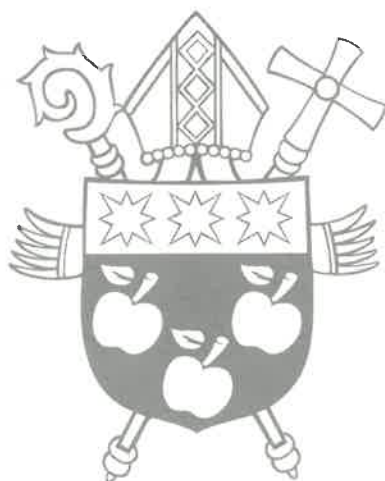
DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

setkání

8

září 2009
ročník XIX.

LÁSKA KRISTOVA JE NAŠÍ SILOU

V současné době se často hovoří o identitě a dokonce o krizi identity, že člověk snad ztratí sám sebe. Lidé i celé národy se o svou identitu obávají, ale zároveň zjišťují, že nedovedou přesně a jasně odpovědět na otázku 'Kdo jsem?' nebo 'Jakou mám ve společnosti roli?' I pro nás to jsou dnes nelehké otázky. Avšak ponecháme-li je bez odpovědí, naše křesťanské sebe-vědomí i síla a místo ve společnosti vprchá. (...) Pokud bezpečně nevíme, kdo jsme a co je naším posláním, budeme ustrašeně vysvětlovat a obhajovat křesťanství jako nějakou osobní slabost a žádat, aby naše nedokonalost byla tolerována. Takový postoj je na hony vzdálen od našeho poslání hlásat radostnou zvěst a být svědkem Boží Pravdy. Vždyť základem našeho křesťanského života je vydávat svědectví o Bohu v tomto světě.

(Z Pastýřského listu českých a moravských biskupů k návštěvě papeže Benedikta XVI. v ČR.)

Oprava krovu katedrály sv. Mikuláše

Ti, kdo procházeli v posledních měsících kolem českobudějovické katedrály sv. Mikuláše, si jistě všimli čilého stavebního ruchu. Loňský srpen totiž započala oprava jejího krovu. Předběžné náklady byly vyčísleny na 8 000 000 Kč.

Opravy se týkaly krovu lodi kostela ve spodní části v uložení na nosné zdi a v první úrovni nad klenbou střední zdi, ostatní části krovu lodi byly vyčištěny.

Bylo nutné odstranit stávající laťování, vyměnit narušené části krovu, impregnovat nově použité řezivo, přezdít narušené části římsy, provést nové bednění a pojistnou hydroizolaci, montáž nového laťování a betonové krytiny, vyčištění prostoru půdy od suti a zhotovit nové klem-pířské výrobky z měděného plechu (žlaby, vikýře).

Pro zajímavost uvádíme i pár údajů:

- výška římsy (koruny zdiva): 12,55 m nad úrovní terénu;
- výška střední části (vazné trámy nad střední lodí): 18,43 m;
- výška hřebene: 30,70 m;
- délka severní a jižní boční lodi: 38 m;
- šířka bočních lodí: 9,10 m;
- šířka kostela: 27,180 m.

ing. Jaromír Lácha, stavební technik biskupství

OBSAH

Jan Kassián: O duchu smutku	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Návštěva Sv. otce v ČR	4
Sv. Ludmila a sv. Václav ve Zlivi	5
Václav i mimo Čechy	5
Svátostné kněžství	6
Už zase zvoní	7
Byli jste také v Brně?	8
O tom, jak se táborníci z Třebońska a Brna měnili ve zvířátka	9
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU Zážitky z duchovně-relaxačního pobytu v Perninku	10
DIECÉZNÍ CHARITA Setkání duchovních na téma: „Když na dveře fary zaklepe bezdomovec“	11
Expedice Ktiš úspěšně ukončena!	11
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE Jak proběhly prázdniny na DCM ČB, v DCŽM Ktiš a v okolí?	12
Na ENTERcampu se Duch svatý dotýkal srdcí mladých	13
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA Budovat cesty k sobě navzájem	14
Pěší pouť do Prachatic	15
Radost je tady	15
Požehnání křížku u Zavlekova	16
V kostele bude ticho!	16
K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME	17
PERSONALIA	17
Radio Proglas	18
OTCOVÉ KONCILU Joseph Frings	19

**Příští číslo
vyjde 19. října 2009.**

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: duha@vol.cz
Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintříř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Tiskárna PROTISK s.r.o.

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 13 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

Jan Kassián: O DUCHU SMUTKU

Jan Kassián byl mnich a asketický spisovatel žijící ve 4. a 5. století. Významně ovlivnil podobu západního mnišství. Jeho spis *De institutis coenobiorum et de octo principalium vitiorum remediis* (Zvyky cenobitů a léky na osm hlavních neřestí, český překlad Ondřeje Koupila a spol., který zde cituji, vyšel v Praze roku 2008) informuje o zvyklostech a učení egyptských mnichů, druhá část spisu se věnuje popisu osmi hlavních neřestí a prostředkům napomáhajícím jejich odstranění. Díky Kassiánovi se tento východní systém neřestí rozšířil i na Západ. Z něj čerpal i Řehoř Veliký, jehož seznam sedmi „hlavních“ hříchů je v mírně pozmeněné podobě součástí dnešního katechismu. Pátou z neřestí Kassiánova seznamu je smutek, který sice není součástí dnešního seznamu sedmi hříchů, způsobuje však obtíže mnoha lidem v dnešní společnosti. Kassián rozlišuje smutek rozkladný, s kterým je zapotřebí bojovat, a smutek bohulibý, který působí spásnou změnu smýšlení: *Během pátého zápasu musíme otupit ostny ničivého smutku. Pokud mu dovolíme, aby se jednotlivými útoky a nestálými a proměnlivými okolnostmi postupně zmocnil naší duše, bude nás v každém okamžiku zcela vzdalovat od vhledu božské kontemplace. Smutek připravuje člověka o všechn zdravý úsudek, oťrásá stálostí jeho srdce, činí pomatěným a otupěným jeho rozum, láme ho a zavaluje trýznivým zoufalstvím. Jestliže toužíme podstoupit námahu v zápasech duchovního boje podle pravidel, musíme tedy s nemenší předvídavostí léčit i tuto nemoc. Vždyť stejně jako mol škodí šatu a červ dřevu, tak i smutek škodí srdci muže – božský Duch tu dosti jasně a příhodně vyjadřuje sílu této skodlivé a zhoubné neřesti. Šaty, které napadli moli, totiž ztratily cenu a nemohou už dál náležitě sloužit. Podobně je tomu také s duší, kterou pohlcuje nenasytné hryznutí smutku.*

Kassian rozlišuje dva druhy smutku. První smutek přináší kajícínost k zajištění spásy. Je to smutek, který pramení z nitra člověka bez zjevné příčiny, z ponoukání prohnatého nepřítel. Projevuje se nechutí k setkávání se s druhými lidmi, jejich odsuzováním. Vnucuje člověku představu, že trýznivá pohnutí v něm působí chyby ostatních lidí. Kořeny našich provinění však netkví v jiných lidech, ale v nás samých. Proto je důležité nevzdávat se společnosti ostatních bratří a nevyhýbat se těm, o nichž si myslíme, že jsme ublížili my jim nebo že oni urazili nás. Lékem na tento smutek je naopak smíření a náprava vlastních chyb. Jen to vede k vnitřnímu pokoji a pomáhá nám vycházet i s lidmi, kteří nás zahrnují drobnými urážkami.

Existuje další, ještě opovrženější druh smutku. Ten nenutí provinilou duši ke korekci života nebo k odčinění neřestí, ale způsobuje jí naprosto zhoubné zoufalství. Zabránil Kainovi konat po zavraždění bratra pokání a dohnal Jidáše k tomu, že místo aby po své zradě spěchal pro léky zado- stiučinění, ze zoufalství se oběsil. Tento druhý smutek je neplodným zarmouceným nařkáním a trestuhodným zoufalstvím. Podlomí pili toho, koho se zmocnil, a odvrací ho od bolesti, která přináší spásu. Je totiž iracionální a nejen bere účinnost modlitbám, ale také skutečně ničí všechny duchovní plody, které umí získat ten první smutek.

Kromě smutku, kterému se oddáváme pro spásné pokání, při snaze o dokonalost nebo z lásky k budoucím věcem, je proto všechn ostatní smutek bez rozdílu zapotřebí zapudit, protože náleží tomuto světu a přináší smrt.

Lékem na tento druhý smutek je duchovní meditace a kontemplace přislíbené blaženosti. Tím způs- sobem budeme moci překonat všechny druhy smutku.

Tereza Poštová

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

- 21.-22. 9.** (po-út) **Praha** - Rada Charity ČR - biskup Pavel
24. 9. (čt) **České Budějovice**, biskupství - Zasedání vikariátu Č. Budějovice-venkov (9.30 hod.) – biskup Jiří
26.-28. 9. (so-po) **Praha, Stará Boleslav** - Návštěva Svatého otce Benedikta XVI. v České republice - oba biskupové
29. 9. (út) **Praha**, Panna Maria před Týnem - Veni Sancte (11 hod.) – biskup Pavel
2. 10. (pá) **Veselí nad Lužnicí** – Mše sv. (10 hod.), přednáška (11 hod.) - biskup Jiří
3. 10. (so) **Plzeň** - Mše sv. u příležitosti 70. narozenin biskupa F. Radkovského - biskup Jiří
Lomec - Růžencová pouť (17 hod.) – biskup Pavel
4. 10. (ne) **Nový Rychnov** - Břimování (10 hod.) - biskup Jiří
5. 10. (po) **Praha** - Kapitula kapucínů - biskup Jiří
6.- 8. 10. (út-čt) **Hejnice** - 78. zasedání ČBK - biskup Jiří
11. 10. (ne) **Kájov** - Hlavní pouť (10 hod.) - biskup Jiří
13. 10. (út) **České Budějovice**, biskupství - Postgraduál - biskup Jiří
14.-15. 10. (st-čt) **Kroměříž** - Dny Oblastní charity - biskup Pavel
18. 10. (ne) **Dobrá Voda u Nových Hradů** - Břimování - biskup Jiří
21. 10. (st) **Praha** - Setkání řeholníků (9.30 hod.) - biskup Jiří
21.-23. 10. (st-pá) **Krnov** - Exercicie pro ředitele charit Ostravsko-opavské diecéze - biskup Pavel
24. 10. (so) **Netolice** - Mše sv. (17 hod.) - biskup Jiří

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Návštěva Svatého otce v ČR

26.-28. září 2009

Už za několik málo dní navštíví naši zemi Svatý otec Benedikt XVI. Mnozí z nás se na jeho návštěvu připravují modlitbou, chystají se spolu s farností na mši sv. do Staré Boleslavi anebo se těší, že budou moci - vzhledem ke svému zdravotnímu stavu - sledovat kroky Svatého otce aspoň na televizní obrazovce.

Většina informací sice byla již několikrát řečena, ale pro jistotu uvádíme aspoň ty základní.

PROGRAM

Sobota 26. září

Svatý otec přiletí dopoledne na ruzyňské letiště, kde proběhne uvítací ceremoniál. Poté v Praze navštíví kostel Panny Marie Vítězné (Pražského Jezulátka), na Pražském hradě se setká s prezidentem Václavem Klausem a dalšími politiky a večer se bude v katedrále sv. Víta modlit nešpory s kněžími a řeholníky.

Neděle 27. září

Dopoledne čeká papeže mše sv. v Brně, dopoledne se v Praze setká se zástupci Ekumenické rady církví a s akademickou obcí.

Pondělí 28. září

Dopoledne přicestuje Svatý otec do Staré Boleslavi, kde navštíví baziliku sv. Václava. U příležitosti Národní svatováclavské pouti bude sloužit mši svatou a setká se s mládeží. Obědvat bude v prostorách Arcibiskupství pražského v Praze spolu s biskupy ČR a poté se přemístí na letiště Ruzyně, kde se s naší zemí rozloučí.

Veřejnost se se Svatým otcem může setkat hlavně při dvou příležitostech - při mši sv. v Brně a ve Staré Boleslavi.

Z naší diecéze je předběžně přihlášeno více než 3 500 poutníků do Staré Boleslavi a asi 250 věřících do Brna.

Ti, kteří se k účasti rozhodnou na poslední chvíli - a tudíž nedostanou místenku ve farnosti - se přesto mohou mše sv. zúčastnit - viz následující informace.

MÍSTENKY

V Brně i ve Staré Boleslavi je dostatek místa pro všechny poutníky. Lze přijít přímo na bohoslužbu a vyzvednout si místenku před vstupem do areálu. Jiná možnost - do 24. září si můžete místenky na papežské bohoslužby zdarma vyzvednout na Biskupství českobudějovickém nebo v prodejně Karmelitánského nakladatelství U Mikuláše v Českých Budějovicích.

Následující informace se týkají mše sv. ve Staré Boleslavi:

DOPRAVA

Co se dopravy týče, doporučujeme využít veřejnou dopravní síť. Pokud nepojedete s farním autobusem, je zřejmě nejlepší zvolit dopravu vlakem. Spoje na hlavních trasách budou posíleny a vlak stává přímo na vlakovém nádraží Stará Boleslav. Pokud pojedete z Prahy, ze stanice metra Černý Most (metro B) nebo Letňany (metro C) bude fungovat kyvadlová doprava na autobusové nádraží v centru Staré Boleslavi.

PŘÍSTUP DO SEKTORŮ

Areál konání bohoslužby bude v pondělí 28. září otevřen od 4 hod. V 6 hod. začne společný program. Poutníci by měli být v sektorech nejpozději v 9 hod. Dobrou viditelnost zajistí velkoplošné obrazovky.

Návštěva Benedikta XVI. v České televizi

Na obrazovkách bude možné sledovat všechna veřejná vystoupení Svatého otce v naší zemi.

Na zpravodajském kanálu **ČT24** a částečně i na **ČT2** a **ČT1** budou vysílána všechna setkání Svatého otce: jeho přilet, zastavení v kostele Pražského Jezulátka v Karmelitánské ulici, přijetí u prezidenta České republiky, nešpory ve svatováclavské katedrále, setkání s politiky, setkání s akademickou obcí i rozloučení na ruzyňském letišti.

Největší událostí bude přímý přenos papežských bohoslužeb na ČT 1:

- v neděli 27. září v 9.50 hod. z Brna,
- v pondělí 28. září v 9.40 hod. ze Staré Boleslavi.

V sektorech je možné využít vlastní skládací židličky.

HYGIENICKÉ ZÁZEMÍ A OBČERSTVENÍ

V areálu bude připraveno dostatečné množství mobilních WC, které budou umístěny po vnějších stranách sektorů. V jejich blízkosti naleznete i stany s pitnou vodou pro občerstvení.

ZDRAVOTNÍ SLUŽBA

Na označených místech v areálu bude k dispozici zdravotní služba se zajištěnou dostupností do všech sektorů; v každém sektoru bude k dispozici dvojčlenná zdravotní hlídka.

PŘEDPROGRAM

V neděli 27. září od 20 hod. je připraven předprogram na Mariánském náměstí.

Od 22.30 hod. je možnost noční adorace v bazilice Panny Marie. K dispozici jsou zpovědníci, skupiny přímluvné modlitby a osoby k duchovnímu rozhovoru.

STANOVÉ MĚSTEČKO

Poutníci mohou využít prostor „stanového městečka“ k postavení vlastních stanů nebo přespání pod širým nebem. Přístup do sektorů bude umožněn od 4 hod.

POŘADATELÉ

V uličkách mezi sektory budou k dispozici pořadatelé a zdravotní hlídky Maltéžské pomoci ve vestách označených maltéžským křížem. Z informačního stanu je přímé spojení na hlavního i krizového pořadatele.

SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Bude podáváno ve všech sektorech, podávající budou pod červenobílým deštníkem. Upozorňujeme, že k svatému přijímání mohou přistoupit křesťané žijící svátostným životem ve společenství katolické církve, kteří jsou na přijetí Eucharistie patřičným způsobem připraveni. Pokud z nějakého důvodu nebudete moci přijmout eucharistii při mši svaté, máte možnost požádat o její přijetí i dodatečně ve dvou označených stanech za posledními sektory.

ODCHOD Z AREÁLU

Sektory opustíte až po odjezdu Svatého otce. Po skončení bohoslužby zůstaňte na svých místech, je připraven další program. Areál budete opouštět postupně, dbejte pokynů moderátorů a pořadatelů.

Přejeme vám hluboké prožití této jedinečné události!

Sv. Ludmila a sv. Václav ve Zlivi

Nejde o historickou reminiscenci na eventuální návštěvu těchto dvou národních světců v jihočeském městečku. Ani svatá babička či její vnuk nikdy pravděpodobně za svého života toto místo nenavštívili. Co by tedy tento nadpis chtěl připomenout?

Velkou zlivskou událost – totiž žehnání dvou zvonů, které nesou jména těchto osobností spojených s počátky křesťanství v naší zemi. V sobotu 5. září odpoledne byly ozdobené zvony, odlité v pasovské dílně firmy Perner, připraveny před zlivským kostelem na žehnání slova biskupa Pavla Posáda, kterého přivítal starosta města i administrátor farnosti jáhen ing. Karel Faber. Při žehnání zvonů zněly písně z Taize a žalmy, které za doprovodu kytary zpívala skupinka mladých. Poté, co na zvony s přáním a přímlovami poklepali nejen otec biskup Pavel, ale i místní duchovní P. ing. Zdeněk Deml, SDB, náměstek ministra kultury ing. Jaromír Talíř a starosta města Zlivi ing. Jiří Štabrňák, byly vyzvednuty do věže místního kostelíka. Sledovalo to s napětím na místní poměry značné množství přihlížejících, mezi nimiž nebyli jen pravidelní návštěvníci kostela. Slavnost pokračovala mší svatou, která byla obětována za všechny obyvatele města Zlivi, s liturgickými texty za laiky. Navazovala na ně povzbuzující promluva otce biskupa, který připomněl nejen úkol zvonů, které provázejí lidský život od jeho počátku, přes významné životní události až k poslední cestě, ale i povinnosti křesťana, který má být důležitou špetkou soli či kvasem v těstě – totiž nositelem naděje pro život celé obce. Před ukončením bohoslužby pak zástupkyně místního farního společenství poděkovala za iniciativu a realizaci této radostné události ing. Karlu Faberovi. Bez štedrosti farníků a podpory městského zastupitelstva by však jistě k této slavnosti nedošlo. Když vycházeli účastníci mše svaté

z kostela, rozezněly se poprvé právě požehnané zvony, které s dosavadním zvonom nesoucím jméno sv. Jana Nepomuckého vytvořily harmonický souzvuk. Na radnici se pak setkali při odpoledním pohoštění místní farníci s otcem biskupem a starostou. Všichni pokračovali v příjemné atmosféře přátelskými rozhovory. *HF*

Václav i mimo Čechy

Úcta k sv. Václavu, i když pochopitelně převažovala v jeho vlasti, se neomezila jen na české země. Mantovský biskup Gumpolds sepisuje v době vlády císaře Oty II. (973-983) z císařova pověření jednu z latinských legend o životě sv. Václava. Z Čech, kde ve Václavově době koexistovala slovanská i latinská bohoslužba, se šíří jeho úcta i na východ, jak to dosvědčují staroslověnské václavské legendy rovněž z 10. století.

V bližší i vzdálenější cizině nacházíme (i když pochopitelně ne tak hojně jako u nás) kostely zasvěcené sv. Václavu (např. katedrální na Wawelu v Krakově), nebo oltáře ve významných chrámech (u sv. Petra a Pavla v Římě, v korunovačním chrámě v Cáchách) nebo aspoň uložené jeho ostatky. Do celocírkvního kalendáře byl jeho svátek 28. září definitivně zaveden až v barokní době. I v anglikánské Anglii vznikla populární vánoční koleda zachycující epizodu ze svatováclavských legend.

Úcta k němu se projevila i tím, že býval křesťaním patronem, dodnes hojným u nás (viz oba čeští prezidenti), ale někdy býváme překvapeni, kde u cizinců na jeho jméno (Wenzel, Vjačeslav, Wenceslao) narazíme. Můžeme uvést jeden zajímavý případ: Když se filipínským rodičům narodil r. 1949 syn, rozhodli se dát mu jméno Wenceslao; snad proto, že se narodil právě den po jeho svátku 29. září. Wenceslao Padilla v dospělosti vstoupil do misijní kongregace Neposkvrněného srdce Mariina (Congregatio Immaculati Cordis Mariae), známější pod označením scheudtisté nebo misionáři ze Scheudt (belgického města poblíž Bruselu), kde je roku 1862 založil belgický kněz Théophile Verbiest; chtěl působit zejména v Číně, zřejmě po příkladu svého krajana a jmenovce jezuitu Ferdinanda Verbiesta, který úspěšně působil na čínském císařském dvoře v 17. století. Už roku 1865 se spolu s několika spolubratry odebral do Mongolska a o tři roky později tam zemřel.

Když se Vatikán rozhodl roku 2002 zřídit pro Mongolsko (kde je katolíků jen něco přes 500 a ostatních křesťanů necelá stovka) v tamním hlavním městě Ulánbátaru apoštolskou prefekturu (řídící chod církve v misijní zemi s velmi malým počtem věřících) jmenoval tam apoštolským prefektem právě Wenceslaa Padilla. Byl vybrán, aby jaksi pokračoval v díle, které téměř před půldruhým stoletím začal zakladatel jeho řeholního společenství a také možná proto, aby v asijské zemi stál v čele místní církve asiatické a nebyly tu nepřijemné asociace s evropskou kolonizací. - Ač apoštolští prefekti nebývají vždy biskupy, P. Wenceslao Padilla byl už po ročním působení v Mongolsku vysvěcen na biskupa.

Vladimír Feldmann

Zleva: K. Faber, J. Talíř, J. Štabrňák, Mons. P. Posád. Zprava: P. Z. Demel, P. A. Křišťan.

Svátostné kněžství

V katolické církvi nyní prožíváme rok zaměřený na kněze a je tudíž vhodné se tomuto tématu nyní věnovat obsáhleji. Jedním ze zajímavých témat je vývoj chápání této svátosti v průběhu dějin církve. Katolická církev vždy trvala na tom, že kněžství patří od počátku k životu církve jako dar od Pána a nikoli jako lidské ustanovení. Tridentský koncil upozorňuje, že:

„Kdyby někdo řekl, že svěcení není vpravdě a ve vlastním smyslu svátostí ustanovenou Kristem Pánem, ale že je to jakýsi lidský výtvar, který vymysleli muži neznalí věcí církve, nebo že jde pouze o jakýsi obřad vyvolení služebníků Božího slova a svátostí, anathema sit.“ a

„Kdyby někdo řekl, že v katolické církvi není božským nařízením ustanovená hierarchie, která se skládá z biskupů, presbyterů a služebníků, anathema sit.“

V novém zákoně nacházíme základní výpočty o kněžství především v listu Židům. Jediným knězem nové smlouvy je Ježíš Kristus, jehož jediná a definitivní obět učinila veškeré další oběti a kněžstvo starého zákona zbytečnými. Ježíšovo kněžství už nepřechází na jiné lidi jako ve starém zákoně (Žid 7, 24). Na druhé straně je ale psáno, že věřící v Krista jsou kněžstvo (1 Petr 2, 9). Podobně víme, že mají křesťané slavit „jeho památku“, tedy eucharistii, a že musíme správně rozpoznávat, že jde skutečně o tělo a krev Páně (1 Kor 11, 29). Skutečně zpřítomňovat Kristovu obět těla a krve je však také kněžský úkon, neboť se jedná o obět. Existuje tedy dvojí způsob našeho lidského kněžství, tj. kněžství všech pokřtěných, kteří přinášejí v obět sami sebe, a kněžství některých služebníků církve, kteří zpřítomňují jedinou obět Ježíšovu. Ani jedno ani druhé není nástupnickým kněžstvím, jakoby Kristus knězem být přestal a předal své kněžství dál. Obojí je naší lidskou účastí na onom jediném kněžství Kristově. Je tedy pouze jeden jediný a definitivní kněz nové smlouvy – Ježíš Kristus. Ten dává lidem na tomto svém kněžství různým způsobem účast.

První způsob účasti je již zmíněné všeobecné kněžství věřících, na němž získáváme účast křtem. Celé dějiny církve můžeme sledovat velký důraz na duchovní život spočívající v obětování sebe sama jako následování Krista. V období novověku se však neuznával výraz „všeobecné kněžství“, neboť vznikající protestantismus toto všeobecné kněžství věřících v mnoha případech pokládal za jediné kněžství vůbec. Na to v 16. století reagoval Tridentský koncil. Neodsoudil nauku o všeobecném kněžství věřících, jak ji vyslovil později např. Druhý vatikánský koncil. Odsoudil ale tvrzení, že jediné kněžství je toto všeobecné a u všech pokřtěných stejné kněžství. Odmítl tedy absolutizaci všeobecného kněžství a v důsledku polemiky s pro-

testantismem pak bylo povědomí o všeobecném kněžství výrazně potlačeno. Protestanté totiž ve většině případů odmítli nejen konkrétní mravní zlořády, které se v dané době mezi klérem objevovaly, ale nakonec i služebné kněžství samo s odkazem na jeho údajně malé biblické podložení. Příslušný dekret Tridentského koncilu doslova říká:

„Jestliže někdo tvrdí, že všichni křesťané jsou bez rozdílu kněžími nové smlouvy nebo že jsou všichni stejně vybaveni duchovní mocí, pak se zdá, že pouze šíří zmatky o církevní hierarchii (která je uspořádaná na způsob vojenského šiku), jakoby v rozporu s naukou sv. Pavla měli být všichni apoštoly, proroky, evangelisty, pastýři a učitelé.“ (1 Kor 12, 29)

Druhý způsob účasti, o který jde v tomto roce především, je kněžství služebné. Nejde ho úplně bez rozlišování ztotožnit se svátostí svěcení. Ta má totiž tři stupně a pouze dva z nich jsou kněžstvím – stupeň kněžství a biskupství. Diakonát neboli jáhenství není věc kněžství, ale služby, jak potvrdil i poslední koncil. V novém zákoně máme tyto tři stupně zachycené slovy *diakonos* (doslova *služebník*), *presbyteros* (doslova *starší*) a *episkopos* (doslova *dohlžitel*). Tato řecká slova převzala i latina. Rozlišuje tedy mezi knězem obecně (*sacerdos*) a knězem ve smyslu svátosti svěcení (*presbyterus*). Svátost, kterou se uděluje pak nazývá *ordo*, tedy doslova *řád*. My mluvíme buď o svátosti kněžství nebo svátosti svěcení. Čeština zde používá pouze jedno slovo, což může vést k mírným zmatkům, když např. říkáme, že nejnižší stupeň svátosti kněžství jsou jáhnové, kteří nejsou svěceni ke kněžství, ale ke službě. Latina zde problém nemá, neboť v latinských termínech je nejnižší stupeň *ordo* stupeň *diakonů*, kteří nejsou svěceni k *sacerdotium*, ale k *servitudo*. Tolik stručně ke komplikacím terminologickým, které nejsou jen pitváním detailů. Porozumění slovům se totiž odráží i v porozumění textům, které tato slova používají. Diakoni, presbyterové a episkopové nového zákona jsou tedy v našich pojmech jáhnové, kněží a biskupové. V dějinách se objevila i celá řada různých tzv. nižších svěcení, které jsou po reformách posledního koncilu částečně ponechány pouze jako tzv. liturgické služby laiků (lektor a akolyta). Ještě tridentský koncil s těmito „nižšími svěceními“ ale počítá:

„Od samého počátku církve byla pro jednotlivá svěcení a jim odpovídající služby používána následující označení: subdiakon, akolyt, exorcista, lektor a ostiář, které nejsou na stejném stupni. Subdiakonát byl od Otců a posvátných koncilů, u nichž často nacházíme i jiné stupně nižších svěcení, řazen mezi vyšší svěcení.“

Subdiakon byl tedy *podjáhen*, akolytu a lektora známe i ze současné praxe, exorcista byl

zažehnávач a ostiář dveřník. Byla to služba dbající původně na to, aby byl v kostele pořádek a aby se jednotlivých částí bohoslužby účastnili pouze ti, kterým to náleželo.

V různých dobách řešil učitelský úřad církve různé otázky, podle toho, co bylo třeba. V raném novověku po nástupu protestantismu to bylo především kněžství neboli presbyterát. Později v 19. století, na Prvním vatikánském koncilu to bylo papežství jako zvláštní případ služby biskupské. Tento koncil se chtěl věnovat i biskupům, ale skončil předčasně a téma biskupů pak převzal až Druhý vatikánský koncil. A lze říci, že výraznější promyšlení a rozpracování služby jáhenské (diakonátu) je ještě před námi.

Tomáš Machula

TEOLOGICKÁ FAKULTA JIHOČESKÉ UNIVERZITY

nabízí v akademickém roce 2009/2010
mezi jinými následující

KURSY CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁNÍ

Aktuální otázky teologie v současné společnosti

(garantují PhDr. R. Mička, Th.D.
a F. Štěch, Th.D.)

Kurs je určen zaměstnancům církevních organizací, kteří chtějí prohloubit své znalosti a dovednosti v oblasti teologie související s některými aktuálními tématy současnosti.

Teologie zasvěceného života (garantuje T. Machula, Ph.D., Th.D.)

Kurs je určen řeholníkům a řeholnicím, stejně jako zájemcům o zasvěcený život ze strany veřejnosti. Cílem je prohloubení teologických kořenů zasvěceného života v úzké souvislosti s jinými disciplínami a otázkami.

Deus caritas est

(garantuje M. Opatrný, Dr.theol.)

Kurs je určen zájemcům o získání teologických znalostí jak jsou formulovány v encyklice Benedikta XVI. Deus caritas est.

Podrobnější informace
a úplný seznam

všech nabízených kursů
najdete na stránkách

<http://www.tf.jcu.cz/studium/czv/kurzy>

Už zase zvoní

O kom je řeč? Samozřejmě – o zvonech. Tentokrát těch, které jsou zavěšeny ve věži kostela sv. Prokopa a Jana Křtitele na Starém Městě jihočeské metropole. Můžeme s klidem říci kostela nejstaršího, neboť byl původním farním kostelem obce Budějovice ještě před založením královského města. Je připomínán již ve 13. stol., přestavěn pozdně goticky r. 1461, s úpravami v 16. století a novodobou úpravou liturgického prostoru z roku 1977. Dosud je mezi českobudějovickou křesťanskou veřejností proslaven svými májovými pobožnostmi, které zde více než dvacet let vedl kanovník P. František Lála, kterého dodnes nikdo neoslovuje jinak, než jako „pana děkana“.

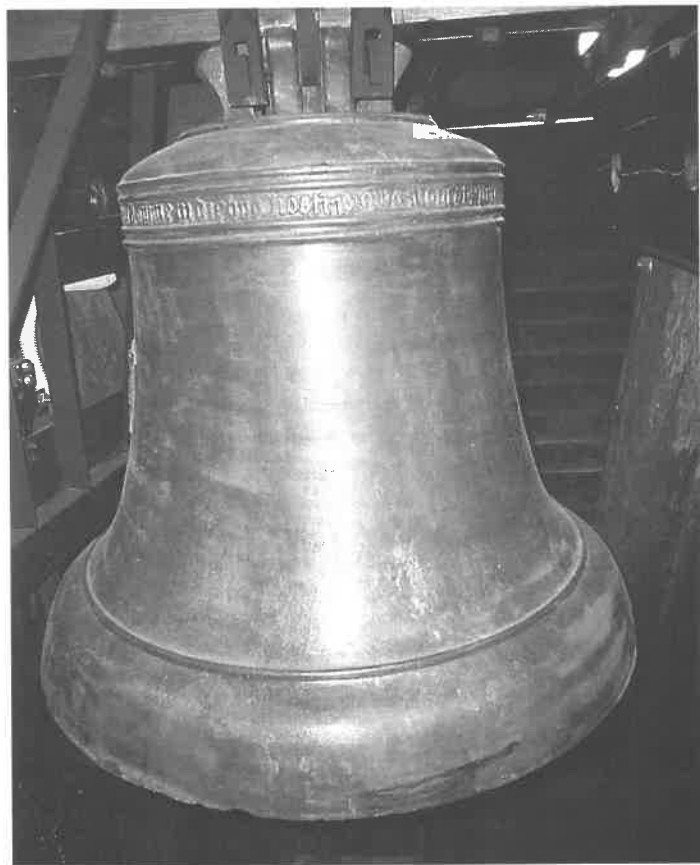
V době administrace doc. P. Karla

věřícími na financování jejich opravy. V polovině měsíce srpna, snad na oslavu svátku Nanebevzetí Panny Marie, se zvony znovu ozvaly. Budou teď pravidelně vyzvánět nejen Starému Městu každé poledne a před každou bohoslužbou. Ta nedělní je zde od 8.30 hod., zpravidla vždy s promluvou a biblickým výkladem prof. P. Karla Skalického. Opravu prováděla firma Rostislav Bouchal, Boroko z Brodku u Přerova. Celý náklad 214 tis. Kč byl zaplacen z darů věřících, mezi staroměstskými farníky bylo vybráno přibližně 150 tisíc. Všem dárcům, zejména pak jednomu velice štedrému, i za úsilí technika Pavla Boudala a v neposlední řadě kostelnice paní Slávky Neveklovské i ostatních, patří upřímné Pán Bůh zaplat'.

Věž chrámu byla postavena r. 1461 a nesla nejstarší zvony v Českých Budějovicích. Původně byly čtyři, dva z nich méněcenné byly za první světové války rekvírovány. Popis (v úpravě Jindřicha Činátla) dále dokládá, že roku 1507 na svátek sv. Václava, odkázal mistr kotlářský Jiří veškerou měď, kterou měl, staroměstskému kostelu s přáním, aby z ní byl ulit zvon pro tento chrám. Snad je to tedy nejstarší zvon, na jehož plášti je letopočet 1546 a kolem čepce zvonu je český nápis: „*Tento zvon slit jest ke cti a chvále pánu Bohu a svatému Janu a svatému Prokopu 1456.*“ Na plášti pod tím je kříž s Pannou Marií a sv. Janem. Druhý zvon je menší. Kolem

čepce má latinský nápis, v překladu: „*V roce 1548 – dej pokoj, Pane, za našich dnů, poněvadž není jiný, který by bojoval za nás, leč ty, Bože náš, Alleluja.*“ Na plášti je zobrazen malý krucifix. Oba zvony jsou pravděpodobně dílem zvonaře Štěpána, který v těch dobách zhotovil v Č. Budějovicích více zvonů.

Dva zrekvírované zvony byly nahrazeny roku 1927. Slavnostní svěcení vykonal biskup Šimon Bárta 12. 6. 1927. Za druhé světové války však byly odvezeny 3 zvony, z nichž se po osvobození vrátil pouze jeden, takže nyní jsou na věži dva zvony. A znovu si připadám jako na věži u mirovického kostela sv. Klimenta, když jsem rozkrýval tajemství tamních zvonů (více v knize Mirovice na prahu

Flossmanna (zemřel tak nečekaně krátce před vánočními svátky roku 2000) došlo ke zmapování zbytku hrobových míst na okolním Staroměstském hřbitově, částečné opravě zdi, osazení náhrobních kamenů, ale také k návratu slavení Božího Těla klasickým způsobem s průvodem kolem kostela a zastavením u čtyř oltářů. V této době také byly zdejší zvony opatřeny elektrickým pohonem. Bohužel, pozdější čas ukázal, že způsob osazení nebyl právě šťastný a mohlo by dojít k poškození samotných zvonů, převodové nárazy byly příliš prudké. Zvony tak v poslední době zvonily jen krátce před nedělní bohoslužbou, až se nakonec po poradě s kampanologem odmlčely úplně.

Již od loňského roku probíhala sbírka mezi

Kostel sv. Prokopa v Českých Budějovicích

století). Nezbyvá, než – vzhůru k nebesům. Dvacet schodů na kůr, dalších 15 do prvního patra věže, docela pohoda. Zbytek z třesoucíma se nohama. Po 45 příkrých dřevěných schodech, místy zcela bez zábradlí až ke zvonovým stolicím. Spodní dvě jsou osiřelé, vrchní osazené dvěma zmíněnými zvony. Záhada je brzy zodpovězena. U většího zvonu není žádný letopočet „1456“. Nejspíše se jedná o chybu v přepisu. U menšího zvonu je na opačné straně pláště ještě malý reliéf s hlavou a na zvonu je dosud stopa červeného nápisu, nejspíše z doby zabavení či vrácení. Větší ze zvonů o průměru 970 mm váží 550 kg, druhý o průměru 755 mm pouhých 240 kg. Notují si však velice dobře. Jak by ne. Dostalo se jim nejen náležitě technického vybavení potřebného k bezpečnému elektrickému pohonu ale i úpravy zvonové stolice. Příliš letitého nánosů na nich není. Pěkně to tu totiž kolem nich fučí a holubům je vstup přísně zakázán.

Básník Ladislav Stehlík svůj obdiv k tomuto staroměstskému hřbitovu vyjádřil ve své knize „Země zamyšlená“.

Jindřich Činátl slovy: „*Stůj poutníče, pohled a zastav krok, pamatuj, že místo, které šlapeš, je odpočinkem předků Tvých...*“

Já pak radím: „*Do té výšky raději už nešplhejte! Pouze k nebi v modlitbě své vzhlížejte a lahodného hlasu zvonů v pokoji a míru znovu přijměte.*“

František Růžička, České Budějovice

Byli jste také v Brně?

Poslední Katolická charismatická konference, které jsem se mohla účastnit, byla v roce 2006 v Českých Budějovicích. Tehdy jsem odjížděla s velkou radostí nad krásným a požehnaným dílem, ve kterém je Bůh tak blízko a živý.

Další rok byla konference přesunuta do Brna a tím jsem si vytvořila jakousi představu, že účast na ní pro mne skončila. Měla jsem desítky důvodů, proč to nejde nebo nepůjde. Mezi tím jsem se přestěhovala do Prahy, takže některé překážky mnou vytvořené již nebyly tak aktuální.

Jistota neúčasti začala povolovat asi týden před konferencí, kdy mi někteří sdělovali, že se neuvídíme, protože jedou na konferenci. A začal ve mně vnitřní boj i s Hospodinem. Rostla touha, ale i bolest z toho, že nebude naplněna. A tak jsem prosila Pána o znamení a také o řešení ostatních záležitostí, nebylo už moc času. O přihlášení nešlo, to děláme každý rok, i když se neúčastníme. Je to naše forma příspěvku. Takže jedna starost byla vyřešena a další na to navazovalo. Přišel můj bratr, že ubytování je zajištěné a že mi vyjednal i odvoz z Prahy. A tak důvody, proč nejít, se pomalu vytrácely a nabývala jsem přesvědčení, že to přece jen bude možné.

Ve čtvrtek ráno 9. 7. před šestou ráno jsem s velkým batohem nasedla do tramvaje směr Liboc, kde jsem na konečné zastávce měla počkat na P. Antonína, OCarm., který byl ochoten mne vzít. Již cestou v tramvaji na mne dost podezřele koukala jedna slečna, která také, obtížená zavazadly, vystoupila na konečné a šla hned ke mně, že nemohu jet jinam než na konferenci a že ona jede také. Tak jsme spolu čekaly na P. Antonína. Zanedlouho přijel, cestou jsme nabrali další dvě dívky a mířili do Brna.

Cesta ubíhala pěkně. Počasí bylo příjemné, pod mrakem. Po mírném objíždění brněnského výstaviště jsme konečně našli tu správnou bránu, do které jsme mohli vjet. Bylo krátce po deváté hodině dopolední.

Na parkovišti jsme se rozešli s přáním krásné prožití konference. Můj brácha s maminkou a tetou mi už drželi místo v naplněné hale a já děkovala Pánu, že tam jsem. Po vyřízení ještě některých formalit jako registrace, objednání jídla na další dny, jsem pomalu začala nasávat atmosféru a Ducha celého setkání.

Hned první přednáška, kterou jsem vnímala jen tak napůl, ve mně vyvolávala protichůdné pocity. Přednášející - menší starší pán v růžové košili s vestou a ještě anglicky mluvící - ve mně nevzbuzoval příliš velká očekávání. Ale s každou další přednáškou, kterou měl denně i 2x, a s úžasnými svědectvími ze svého obrácení a života, jsem žasla nad tím, jaké má Pán krásné a sloužící lidi, kteří

se jím nechají vést a obdarovat. Mluvil tak obyčejně a přitom o tak nádherných věcech a zkušenostech a ještě s úžasným humorem. O svých obdarováních mluvil s naprostou samozřejmostí a pokorou. Tento nenápadný a Bohem naplněný člověk se jmenoval Charles Whitehead z Anglie, který se svou manželkou slouží v církvi a zvláště v hnutí Katolické charismatické obnovy. Přednášející byli i jiní a jiné známé osobnosti. Všechny spojovalo stejné motto konference: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ (Mt 14,27). K nepřehlédnutí byla na podiu krásná ikona Ježíše vytahujícího zoufale se topícího Petra.

Všichni mluvili velmi povzbudivě a prakticky pro naše každodenní duchovní boje a hledání Božích cest.

Každý den v 16.45 hod. byly krásné mše sv. v hlavním obrovském pavilonu, který se do posledního místečka naplnil a ještě bylo mnoho stojících a sedících po stranách či v uličkách. Radost ze setkání s Bohem i se sebou navzájem je v našich kostelích dost vzácná a tady byla skutečností. Nejde o zvedání rukou (to zatím také nezvládám) nebo rozdávání sladkých úsměvů (což by také vůbec neškodilo), ale o skutečný prožitek živé církve, ve které Pán Ježíš slíbil, že bude přítomen se svou uzdravující mocí a proměňující silou. A tak je moc dobře to alespoň čas od času prožít, abychom byli povzbuzeni, že je to možné a že můžeme čekat mnohem víc, než ukazuje naše dosavadní zkušenost.

Co bylo velmi krásné a asi dost specifické pro charismatiku je uvádění do praxe přímlovnou modlitbu. Kdosi říkal, že na konferenci jezdí jen kvůli ní. Na několika místech v hale byly takové koutky ticha, kde kolem několika stolků seděli 1-2 „přímlovci“ a ten, kdo si pro přímlovnou modlitbu přišel. Bylo mi divné, proč tam jsou takové fronty a to, že o zpověď nejde, jsem pochopila z toho, že jako přímlovající jsem viděla řeholnice i laiky. Také jsem byla přizvána jako přímlovající se s jedněmi manžely pro potřebnou paní.

Pro svátost smíření byli k dispozici přítomní kněží, což bylo také bohatě využíváno, jak to později potvrdil P. Antonín, který předcházející konference ze zpovídání skoro „umřel“. Tímto povzbuzuji kněze, kteří rádi zpovídají, aby nezapomněli na příští rok, je to opravdu bohatá žití!

Mimo halu byl postaven docela velký stan, který sloužil jako kaple. Asi od půl deváté po celý den tam byla vystavena Nejsvětější svátost a velmi hojně navštěvována.

Během celé konference probíhala i dětská konference. Mladí lidé s oranžovými tričky se starali asi o 500 dětí ve věku od 4 let výše. Tu a tam se zapletlo i mladší, ale muselo být

hned vráceno rodičům, protože jejich hlídání by už bylo nad lidské síly. Pro děti, ale nejen pro ně, bylo každý den po obědě divadlo.

Dalším doprovodným a odlehčujícím programem byl v hale večerní koncert hudební skupiny. V jídelním pavilonu pak hrála cimbálówka k ochutnávce vín, což některé povzbudilo i k tanci.

Poslední společný večer (v sobotu) byl věnován modlitbě chval a přímlovám za účastníky konference, což trvalo asi 2 hodiny. Celou konferenci také doprovázela křesťanská hudební skupina, které patří velký dík. Bez hudby by opravdu něco podstatného scházelo.

Po skončení se většina účastníků rozjížděla domů - já patřila také mezi ně. Plná zážitků a myšlenek jsem za pět minut dvanáct (tedy v půlnoci) otvírala vchodové dveře v Bartolomějské.

Co říci na závěr? Prožila jsem tři krásné dny a znovu se přesvědčila a povzbudila v tom, že lidské hledající a zraněné srdce nenasytí a neuzdraví nikdo jiný než Bůh. A pokud ho s upřímným srdcem hledáme, tak ho zcela určitě na své cestě potkáme. Necháme-li se jím ještě k tomu i obdarovat, budeme jeho plodnými nástroji na jeho vinici.

A tak se mi zdá, že i pro mne jsou tyto požehnané dny zase novým začátkem. Pokud ne v činnosti, tak v modlitbě určitě.

S. M. Ludmila

PS: Všechny nahrávky přednášek si lze objednat na CD nebo DVD. Příští konference je také v Brně, 7.-11. 7. 2010! Nezapomeňte!

Římskokatolická farnost Tábor - Klokoty a Obláti Panny Marie Neposkvrněné

zvou na

1. sobota na Klokotech 3. října 2009

s Pannou Marií Růžencovou
se zvláštní modlitbou za rodiny

15 hod. - Klokotské hodinky
SLOVO - MODLITBA - ADORACE
MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
17 hod. - mše sv.
v kostele Nanebevzetí Panny Marie

Na ENTERcampu se Duch svatý dotýkal srdcí mladých

ENTERcamp - letní tábor pro mládež ve věku 15-22 let - se uskutečnil 5.-12. července v Bavorově. Ani nepříznivé počáteční podmínky (záplavy) nezabránilly tomu, aby ENTERcamp zahájil svůj první ročník. Díky pomoci bavorovských farníků a mnoha dalších se všechny problémy vyřešily včas.

Na ENTERcamp přijelo téměř 65 účastníků z nejrozličnějších koutů českobudějovické diecéze, od Pelhřimova přes Písek až po Sušici. Tým 25 asistentů doprovázel tyto mladé lidi bohatým celotýdenním programem. Šestičlenná kapela zajišťovala hudební doprovod při každodenní mši sv. a ranních i večerních modlitbách; sedmi skupinkám, v nichž účastníci prožili většinu času, stála po boku řada animátorů a kněží.

Sám název ENTER stručně vystihuje cíl tábora: nově vstoupit do vztahu s Bohem. Tématické katecheze, skupinové reflexe a diskuse, bibliodrama a společné modlitby měly docílit prohloubení vztahu s Bohem a obnovení zápalu pro Ježíše a evangelium. Sedm stálých skupin v čele s animátorem a knězem postupně pronikalo hlouběji do jednotlivých témat. Den měl téměř stálou strukturu: snídaně, modlitba, katecheze, práce ve skupinách, oběd. Odpoledne bylo naplněno workshopy (sport, přednášky, tvůrčí činnost), výlety (hrad Helfenbourg, poutní místo Lomec) a dvakrát návštěva plaveckého bazénu a fotbalového hřiště v Prachaticích. Díky štědrosti účastníků, přednášejících, asistence a několika dodavatelů bylo možné

předat místostarostovi města Bavorov, Miroslavu Fenclovi příspěvek 16.000 Kč na odstranění následků povodní.

Místostarosta, který se sám považuje za nevěřícího, na závěr mše sv. popřál přítomným, aby dále pokračovali ve vytváření krásného společenství, které s nimi mohl prožít a které v dnešní době tak chybí.

Ohlasy účastníků je možné si přečíst na webových stránkách www.entercamp.cz/eter a www.signaly.cz/enter2009. Následuje malý výběr: „Děkuju moc za skvělý týden! Naplnil mě dosyta a tolik úžasných zážitků jsem si ještě odnikud neodvezla! Snad se se všemi uvidíme na Restartu.“ „Děkuju za nejužasnější tejdén... Byli jste všichni suproví... a s jistotou můžu říct, že ten Enter jsem fakt udělala...“ „Připojuji se k velkým díkům a myslím, že je určité za co, protože to byl fakt nejlepší tábor v mém životě, díky všem a hlavně organizátorům.“ „Bůh se dotýkal lidských srdcí a jsem velmi vděčný, že jsem mohl být u toho!“

Na první víkend v říjnu už organizátoři plánují víkendové setkání všech účastníků s názvem „Restart“ v Diecézním centru života mládeže na Ktiši.

vf&tz

Milovníky dobré nálady, zpěvu a tance zve na

XIV. MÜLLER-THURGAU BÁL aneb VINNÝ PLES VE VODŇANECH

K tanci a poslechu hraje skupina Swing Band Tábor a dále hraje a zpívá cimbálová muzika Zádruha z Dolních Bojanovic

sobota 3. října 2009 od 20 hod., vstupné 150,- Kč

Městská hala ve Výstavní ulici (vstup jen ve společenském oděvu)

Předprodej: CONTI Vodňany s.r.o., Mokrého 186, tel.: 383 382 297, conti@iol.cz

Pořadatel MěO KDU-ČSL Vodňany

Duchovní cvičení v Exercičním domě TJ v Českém Těšíně

1.-4. 10. (čt-ne)

Duchovní obnova pro všechny
vede P. F. Brázdil, TJ

11.-17. 10. (ne-so)

„Sdílet velkou radost s Kristem
vzkříšeným.“

vede P. F. Lízna, TJ

9.-14. 11. (po-so)

„Východisko a základ“
duchovní obnova pro všechny
vede P. J. Mazur, TJ

3.-6. 12. (čt-ne)

Adventní duchovní obnova pro
všechny,

vede P. P. Bačo, TJ

10.-13. 12. (čt-ne)

Adventní duchovní obnova pro
všechny,

vede P. J. Adamík, TJ

Přihlášky na adresu:

**Exerciční dům TJ
Masarykovy sady 24
737 01 Český Těšín**

**e-mail: ex.dum.tesin@jesuit.cz
tel. 558 761 421, 737 930 713**

Společenství
Katolické charismatické
obnovy
českobudějovické diecéze
srdečně zve na
OBLASTNÍ SETKÁNÍ
na téma:
„Poklad kněžství“.

Uskuteční se
**v sobotu 7. listopadu 2009
od 9.00 hod.**
v budově konzervatoře
České Budějovice.

Z programu: chvály, přednáška,
diskuse, mše sv. ...

Předpokládaný závěr
v 16.30 hod.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

BUDOVAT CESTY K SOBĚ NAVZÁJEM

Katolíci z Bavorska a Čech uctívají sv. Vintíře. Peší pouť a poutní mše sv. se těšily hojné účasti.

Již po sedmácté se konala 14. června 2009 česko-německá pouť ke sv. Vintíři do Dobré Vody na Šumavě. Z bavorské farnosti Rinchnach již tradičně putovali němečtí poutníci pěšky přes hranici do Dobré Vody, aby zde slavili spolu s českými věřícími z Hartmanic a okolí a s dalšími poutníky česko-německou poutní mši. Procesí německých poutníků bylo skupinou českých věřících uvítáno již před tím na hraničním přechodu Gsenget.

V Dobré Vodě u Hartmanic, v místě úmrtí sv. Vintíře, byla oživena po zrušení vojenského újezdu stará poutní tradice. Zde se totiž nachází jediný kostel v Čechách, který je sv. Vintíř zasvěcen. Přestože je sv. Vintíř počítán k českým zemským patronům, je v dnešní době mezi českými křesťany poměrně neznámý.

Sv. Vintíř, narozen jako durynský říšský hrabě, vstoupil v roce 1006 ve zralém věku do kláštera v Niederalteichu, později žil jako poustevník na bavorské straně Šumavy, založil zde klášter Rinchnach a vystavěl se svými spolubratři přeshraniční stezku z Niederalteichu do Čech. Poté, co vícekrát působil jako prostředník mezi českými a německými panovníky (byl údajně kmotrem knížete Břetislava), se na poslední léta svého života stáhl jako poustevník na českou stranu Šumavy. V blízkosti dnešní osady Dobrá Voda zemřel v přítomnosti knížete Břetislava a biskupa Šebíře z Prahy v roce 1045. Jeho ostatky nechal kníže Břetislav převést do břevnovského kláštera.

Kostel sv. Vintíře v Dobré Vodě získal svůj dnešní vzhled v 18. století. Vzhledem k tomu, že interiér kostela byl po odchodu armády zcela zpustošen, musel být znovu vybaven. Jedinečné skleněné oltářní retabulum a skleněná křížová cesta umělkyně Vladimíry Tesařové, stejně jako umělecky ztvárněná ochranná mříž amberského

umělce Haralda Bäumlera oslovují všechny návštěvníky tohoto kostela.

Při mši sv. přivítal místní farář P. Vavřinec Skýpala bývalého faráře z Rinchnachu P. Hanse Schiermeiera a Msgre. Karlheinz Fröhorgena z Ackermann-Gemeinde z Würzburgu. Při liturgii asistoval též jáhen Jan Pečený z Tlustovous, který pronesl poutní kázání. Poukázal na to, že osobnost sv. Vintíře v sobě nese velký duchovní potenciál, který podobně jako hořčičné zrno - s odkazem na právě slyšené evangelium - se může stát velkým stromem. Sv. Vintíř byl přeci osobností přesahující hranice; stavěl konkrétní fyzické a mezilidské cesty mezi Českými zeměmi a Bavorskem.

Téměř dvě desetiletí po pádu socialismu a železné opony mohou sice bavorští věřící bez

problémů přecházet hranici; osobní cesty od člověka k člověku jsou ale z části stále ještě zarostlé nebo zasypané. Jáhen Pečený vyzval věřící, aby vybudovali skutečné bratrské společenství, které vyrůstá tam, kde existuje osobní vztah. Tím vztahem je láska. Sv. Vintíř se jistě na tomto místě mnoho modlil, ale také pracoval. Křesťané na obou stranách hranice by měli také vzájemně spolupracovat, aby vystavěli cesty, které by neměly sloužit k tomu, aby se lidé opět podezřívali a utiskovali. Dobrá Voda jako staroslavné poutní místo, na které mohou být hartmaničtí farníci opravárně hrdí, by se mohlo s pomocí sv. Vintíře stát malým, ale konkrétním centrem duchovní obnovy pro Čechy a Němce, duchovním základem sjednocující se Evropy, řekl jáhen Pečený.

Günter Iberl

DIECÉZNÍ MARIÁNSKÉ VEČĚRADLO

v Růženeckém kostele v Českých Budějovicích

v sobotu 17. října 2009 ve 14 hod.

Program

Modlitba sv. růžence * Modlitba za Sv. otce *
Svátostné požehnání * Čtení poselství a výklad
k němu z knihy „Kněžím, přemilým
synům Panny Marie“ * Zasvěcení se
Neposkvrněnému Srdci Panny Marie *
Mše sv. (hl. celebrant Mons. Pavel Posád,
pomocný biskup)

Předpokládané ukončení v 16.30 hod.

Srdečně zvou

modlitební skupiny mariánského kněžského
hnutí z Č. Budějovic a okolí
a P. Viktor Frýdl – kněz spoluodpovědný
za MKH v českých diecézích.

Římskokatolická farnost Římov

slaví v neděli 4. října 2009

MARIÁNSKÉ MODLENÍ V AMBITECH ŘÍMOVSKÉ LORETY

a zve na tuto zpívanou

POUŤ RODIN,

konanou věrně v duchu 300leté jezuitské tradice, jinochy i dívky, snoubence, manžele, rodiče,
děti i prarodiče, a všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny Nazaretské.

8.30 hod.: mše sv. v kostele Svatého Ducha

9.15-12 hod.: mariánské modlení v ambitech Domku sv. Rodiny
Nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou Panu vzývají
zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů.

Bližší informace: tel.: 387 987 244, mobil 723 064 946,
e-mail: farnostrimov@centrum.cz

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pěší pouť do Prachatic

Ve dnech 19. a 20. června podnikla skupina odvážných mladých mužů pěší pouť z Českých Budějovic do Prachatic ke cti sv. Jana Nepomuka Neumanna. Pout' začala podle plánu v katedrále sv. Mikuláše mší svatou spojenou s novokněžským požehnáním. Po mši jsme se vydali pěšky přes náměstí a Stromovku směrem k prvnímu postupnému cíli, jímž byla vesnice Dubné.

Jak jsme záhy zjistili, získané požehnání se bohužel netýkalo počasí, které se začalo prudce zhoršovat. Těsně za branami Českých Budějovic se na naše hlavy snesla kombinace deště a blesků a tento stav vytrval až do oběda. Trvalý déšť způsobil rozmáčení mapy a následně i částečnou ztrátu orientace, takže Dubné jsme minuli ve vzdálenosti několika kilometrů a postupovali jsme přímo k dalšímu postupnému cíli, jímž byl kostel sv. Víta, kde byl původně plánován oběd. Nepřízeň počasí ale způsobila, že místo oběda někteří účastníci u kostela pouze doslova vyždímali mokré ponožky a po krátké děkovné modlitbě jsme pokračovali nalačno směrem na Lhenice.

V jednu hodinu odpoledne konečně přestalo pršet a my jsme se mohli osvěžit teplou polévkou vylepšenou nálezem pravých hřibů. Přes neustálé se horšící stav chodidel jsme vytrvale pokračovali až k prvním domům obce Lhenice. Zde jsme svedli krátký vítězný souboj se svým poutnickým svědomím, jestli se máme zúčastnit večerní mše sv. v 18 hod. Nakonec jsme se jednohlasně rozhodli nahradit pokrm ducha pokrmem tělesným, konkrétně smaženým sýrem a polévkou v místním pohostinství. Občerstvení našich zchátralých tělesných schránek jsme dokončili na místní faře, kde se nám dostalo srdečného přijetí, jež se pojilo s hrachovou polévkou a koláči. Druhý den časně ráno se k nám připojil generální vikář P. Pintíř, jehož příjezd se projevil všestranným blahodárným působením na poutníky a zejména zvýšením rychlosti pochodu. Nasazené tempo se sice nepodařilo udržet a poslední kilometry byly skutečným soubojem slábnoucí vůle s odřenými patami. Nicméně nepochybně v důsledku působení nezasloužené Boží milosti se nám podařilo stihnout nejen mši sv. v chrámu sv. Jakuba, ale i předcházející občerstvení, jež nám připravila místní farnost. Získané zážitky nás utvrdily v přesvědčení, že pěší putování je nenahraditelnou zkušeností víry a příští rok se pokusíme, dá-li Pán, tuto pouť zopakovat.

Za účastníky pouti sepsal Tomáš Fuit

Radost je tady

Jistě nebyl nikdo z přítomných, kdo by pochyboval o pravdivosti následujících slov: „Každý z nás má ve svém životě jistě mnoho starostí vlastních, i těch, které přináší každodenní život kolem nás. Mohli bychom si zoufat, mohli bychom naříkat, mohli bychom být zatrpklí a nešťastní. Přesto jsme se zde sešli, abychom prožili společnou radost na tomto překrásném poutním místě při slavení eucharistie. Radost, ke které nás vede cestou pod kříž svého Syna Ježíše Krista celým našim životem Matka Boží, Panna Maria. To ona nás sem přivedla...“

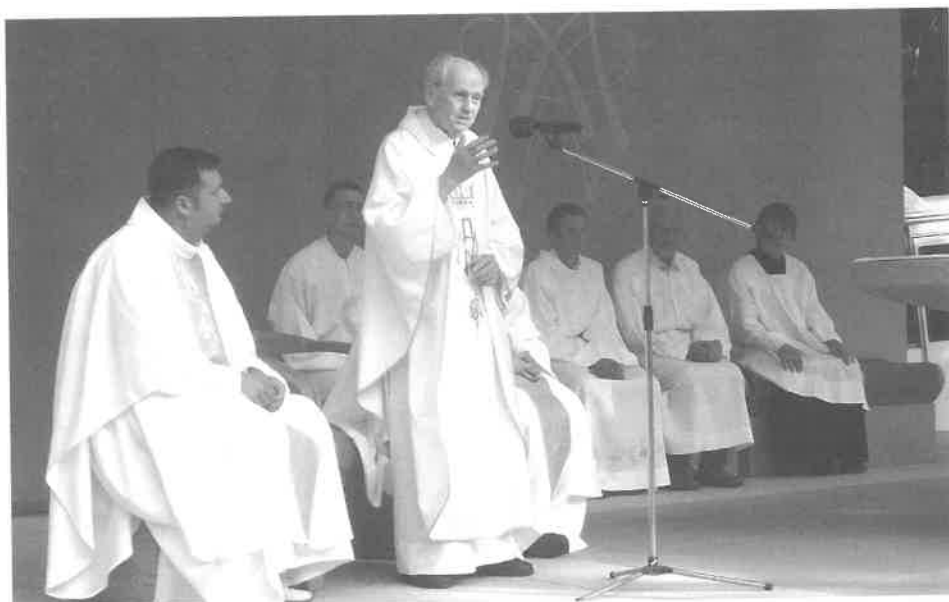
Sobotní podvečer 1. srpna, kdy konečně neprší a slunce se pomalu sklání za velikány stromů obklopující tu nádhernou barokní svatyni zasvěcenou Jménu Panny Marie na Lomci. Pochází z let 1695-1702 a je zapsána v seznamu památek UNESCO.

Správce farnosti P. PhDr., ThDr. Patrik Prokop Maturkanič s neskrývanou radostí přivítal několik stovek poutníků, dokonce výpravu až z Nítry vedenou jeho spolužákem otcem Lukášem, také další kněze, kteří přijeli v pomoci se svátostí smíření a především hlavního celebranta Mons. Josefa Kavale. To právě on se svým úvodním slovem a následnou promluvou při bohoslužbě zasloužil o neskutečný duchovní zážitek. Poděkováním mu byla nejen slova správce farnosti, ale opakovaný potlesk přítomných poutníků.

Ve své promluvě zakotvil radost víry do doby nám již značně vzdálené. Do vzpomínky na kněze a faráře v Arsu, který jako mladý a nepřilíh nadaný chlapec vyrostl v době Velké francouzské revoluce. Přesto se stal farářem a na místě svého působení, kam byl poslán snad s vědomím, že tam nemůže nic zkazit, se po čase stal velmi vyhledávaným a svou zbožností obrátil k víře, lásce a radosti značné

množství lidí. Svě poutníky zpovídal 12-14 hodin denně. Takový byl Jan Maria Vianney, jehož památku si v následujícím týdnu připomínáme... Právě takové kněze bychom dnes tolik potřebovali, modleme se proto v rámci vyhlášeného Roku kněží za jejich hojnost, za jejich neustálou posilu, za nový kněžský dorost... To však není možné bez radosti, lásky a odpovědnosti především v rodinách. Nelze žít jen tak volně, bez uzavření manželství, bez zodpovědné výchovy další generace. Kam vede taková „volnost a svoboda“ naší soudobé společnosti? K tomu, že postrádáme tu základní radost. Ale ona je tady, všude kolem nás a je jen na nás, abychom ji přijali, prožívali a rozmnožovali... A je to právě Panna Maria, která nás i přes svou bolest, kdy ztrácí svého syna na kříži, k radosti víry přivádí. Jak úžasné je to vyjádřeno v tom Dvořákově Stabat Mater, které je vrcholným, obsahově hlubokým dílem historie české hudby vůbec, neboť je totiž jednou z umělecky nejsilnějších, nejosobitějších a lidsky nejhlouběji citěných náboženských skladeb... Snad mnohý z nás ve svém podvědomí procítil tu scénu, kdy podle proroctví Simeona meč probodne srdce matky. A byl to bezesporu i sám správce farnosti, který to ve svém závěrečném poděkování na konci poutní bohoslužby vyjádřil současným místním podoběnstvím. I dnes budeme uctívat posvátnou sošku Matky Boží, kterou bude ve svých rukou držet jeden z akolytů Václav Cibazar. Ať nás jednou, až i my budeme odcházet na věčnost, takto do svých rukou vezme Panna Maria. „Stála Matka uplakaná pod křížem jak bolest samá, v hořkých vzlycích pro Syna. Tělo zemře. Ty však, Panno, dej, ať je mi nebe práno, kéž Bůh přijme duši mou...“

František Růžička, České Budějovice

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Požehnání opraveného křížku u Zavlekova

Před několika lety, bylo to při každoroční slavnosti Panny Marie Andělské - Porciunkule v našem klášterním kostele kapucínů v Sušici se ve své promluvě otec biskup Jiří mimo jiné zmínil, že když prochází jihočeskou krajinou, tak je velmi potěšen, když vidí opravené křížky, Boží muka, kapličky apod. Mě v té chvíli tehdy napadlo, že bych o jednom takovém zanedbaném křížku věděl. Není sice v jižních Čechách, ale to určitě na závadu nebude. Tento křížek se nachází u silnice nad autokempem „Valcha“, kam se synem jezdíme a ve farnosti Zavlekov, kde působí jako administrátor náš přítel a obětavý a pracovitý kněz P. ing. Václav Salák.

Tento křížek zde byl postaven, jak jsem se dozvěděl prapředkem místní farnice paní Přerostové, ale důvod není znám. Snad jako prosba o Boží pomoc a ochranu. Kdo ví? To ale nakonec není důležité. Bylo to v roce 1847. Tato paní také zajistila natření, postřibření a obnovení nápisů, které provedl písmomalář pan Karel Petráň. Za to jim oběma Pán Bůh zaplat! Bylo upraveno i okolí křížku a doplněna květinová výzdoba a svícny.

V pondělí 6. července proběhla po mši sv. v kostele Nejsvětější Trojice v Zavlekově u tohoto opraveného křížku malá slavnost za účasti asi dvacítky farníků a hostů, kdy P. Salák tento křížek požehnal. Bylo to v den, kdy si katolická církev připomíná S. Marii Goretti, světici, která v pouhých 12 letech obětovala svůj život Kristu a před svou mučednickou smrtí odpustila svému vrahovi. Moc bych si přál, aby se nejen tento křížek, ale všechny podobné křížky a Boží muka nejen v naší diecézi, staly místem pokání, odpuštění, smíření a jak řekl otec Václav při žehnání i místem prosby o Boží pomoc a požehnání pro celé okolí. Aby všichni věřící i nevěřící zde načerpali duchovní síly a útěchu v další cestě životem. Jelikož se nachází v těsné blízkosti kempu, kam zvláště nyní o prázdninách a dovolených přijíždí mnoho rekreantů z různých koutů naší vlasti, aby si zde vyprosili Boží ochranu za šťastný návrat do svých domovů. Popřípadě při procházce okolo tohoto křížku vzpomněli, třeba jen zapálením svíčky, těch, kteří nás přešli do věčného domova a odpočívají na různých místech naší vlasti nebo i v daleké cizině.

V neposlední řadě bych chtěl ze srdce poděkovat otci Václavovi, který s laskavostí sobě vlastní ochotně vyslyšel naši prosbu o požehnání tohoto opraveného křížku a jeho okolí.

Václav Pikeš, Sušice

V kostele bude ticho!

Často tyto slova můžeme slyšet z úst našeho pana faráře. „Ale co stále má, vždyť si potřebujeme v rychlosti jen něco sdělit, také jsme se dlouho neviděli a vůbec, mše ještě nezačala, tak si můžeme povídat. Po jejím skončení již nebude čas, musíme domů dokončit oběd, suší se seno atd.“

Tak nějak jsem si to říkala i já, protože v jiných kostelích se běžně hovoří, dokud mše nezačne. A lidé, hlavně ti staří špatně slyší, při odpovědi na jejich otázky musíme zvýšit hlas. Fakt jsem nechápala, proč půl hodiny před mší se vyžaduje v kostele absolutní klid. Ne, aby se tam křičelo, protože to by bylo jako na tržišti, ale potichu proč ne? Odpověď jsem dostala záhy.

Nedávno, jak jsem psala v minulém článku, jsem navštívila klášter v Nových Hradech. Tam poprvé jsem zažila absolutní spojení s Bohem. Bylo to něco úžasného, krásného. Ptáte se jak se mi to podařilo?

Dostalo se mi té „výsady“, že jsem v kapli byla úplně sama. Nic mne nerušilo, nerozptylovalo. Byl tam absolutní klid, doslova balzám pro moji duši a já si poprvé uvědomila, co ten pan farář od nás chce, a že na tom něco bude. Máme se ztišit, v klidu meditovat a tak zažít to pravé spojení s Bohem. Vždyť jen v tichu s Bohem můžeme hovořit a Jemu naslouchat. Víme, že to nikdy nebude úplně ono, když bude plný kostel lidí, ale když se každý ztiší určitě se s Bohem „domluvíme“.

Neděle, jak jsem již v jednom článku psala je „svátek“ a Bůh nás na něj zve. Jako pokrm místo dortu je duchovní potrava. Jeden kněz to nádherně vystihl, když řekl, uvědomte si, že vlastně přijímáte „andělský chléb“. A jestli přijmeme pozvání na „svátek“ slušnost je, když přijdeme včas a hostitel na nás nemusí čekat. Měli bychom přijít alespoň o chvíli dříve, neboť pak již vlastní „oslava“ začíná a my pozdním příchodem rušíme. Někdy se skutečně stane, že ať děláme, co děláme, včas se nám přijít nepodaří, ale nesmí se z toho stát pravidlo. Je to neucta, neucta k Bohu i ostatním lidem, kteří na tuto „oslavu“ včas přišli. Tím jen dokazujeme, jak málo si vážíme toho, kdo by pro nás měl znamenat nejvíce. Setkání s Bohem je největší dar, který jsme mohli dostat a jestli se toto setkání uskuteční navíc v tichu, tak to tento dar ještě umocňuje.

Eva Dvořáková

EXERCICIE

S P. ELIASSEM VELLOU
na Hoře Matky Boží v Králíkách

*Setkání s Ježíšem
jako s přítelem*

17.-19. 10. 2009

PROGRAM:

Sobota 17. 10.

14 hod. - Zahájení modlitebním společenstvím (křížová cesta)
15 hod. - Zahajovací seminář
17 hod. - Mše svatá
18 hod. - Večeře
19.30–22 hod. - Adorace, individuální rozhovory s P. Eliasem Vellou

Neděle 18. 10. 2009

8 hod. - Sv. růženec
9–12 hod. - Dopolodní blok semináře
12 hod. - Oběd
15 hod. - Odpolední blok semináře
17 hod. - Mše svatá
18 hod. - Večeře
19.30–22 hod. - Adorace, individuální rozhovory s P. Eliasem Vellou

Pondělí 19. 10. 2009

8 hod. - Sv. růženec
9–12 hod. - Dopolodní blok semináře
12 hod. - Oběd
15 hod. - Závěrečný blok semináře
17 hod. - Mše sv. (P. E. Vella) - ukončení
18 hod. - Večeře

Změna programu vyhrazena.

Cena na osobu vč. ubytování 2 noci, stravy a seminářů podle druhu ubytování:

- apartmán (2-4lůžko) 1 460 Kč
- standardní pokoj (2-6lůžko) 1 260 Kč
- turistický pokoj (5-6lůžko) 1 060 Kč

K dispozici 2-6lůžkové pokoje ve třech druzích ubytování, nutno obsazovat pokoje v jejich plné kapacitě. Vystavená záloha 400 Kč je v případě neúčasti nevratná.

Přihlášky na tel.: 605 912 840
nebo e-mailem: info@poutnidum.cz

KONGREGACE MILOSRDNÝCH SESTER III. ŘÁDU SV. FRANTIŠKA POD OCHRANOU SV. RODINY V BRNĚ

zve dívky od 16 do 30 let na

Duchovní obnovu v duchu sv Františka

6. 11.-8. 11. 2009

*Program zahrnuje společnou liturgii, adoraci, přednášky, duchovní rozhovory
a možnost svátosti smíření.*

Začátek 6. 11. v 18 hod, konec 8. 11. obědem

Přihlášky je možno posílat do 28. 10. 2009 na adresu:

S. M. Markéta, Grohova 8, 602 00 Brno

e-mail: pokojadobro@frantiskanky.cz, mob.: 605 256 132

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Benedikt XVI. - Caritas in Veritate

Hlavním tématem nové sociální encykliky jsou možnosti a meze rozvoje jednotlivého člověka i celých národů.

Karmelitánské nakl., brož., 109 s., 99 Kč

Benedikt XVI. - Myšlenky o kněžství

Tento útlý svazek edice „Myšlenky“ je sestaven z úvah Svatého otce o kněžství.

Paulinky, brož., 95 s., 95 Kč

Benediktinský kalendář 2010

Nástěnný kalendář se starými fotografiemi dokumentujícími historii benediktinů u nás. Část fotografií pochází z břevnovského klášterního archivu a část ze soukromé sbírky.

Benediktinské arcipastství, 130 Kč

Kašparů Max - Ve zpětném zrcátku Jindřicha Štreita

Želivský premonstrátský jáhen a psychiatr Max Kašparů se v této knize s dosud neuveřejněnými fotografiemi Jindřicha Štreita věnuje tentokrát pohledu zpět, aby ze zpětného zrcátka svých lékařských a duchovních zkušeností nabídl krátký pohled do obou jmenovaných světů.

Cesta, váz., 70 s., 248 Kč

Kolodiejchuk Brian ed. - Novéna s Matkou Terezou

Revidovaná verze novény, která původně vznikla při příležitosti první oslavy svátku bl. Terezy. Rozjímání nad prostým, a přesto hlubokým učením M. Terezy nám může pomoci, abychom rostli v lásce a v žízni po Ježíši.

Karmelitánské nakl., brož., 38 s., 39 Kč

Palán Aleš - Karmelitánský kalendář 2010

Pestré čtení pro chvíle oddechu i zamyšlení, přehled významných výročí; liturgický a občanský kalendář, místa, která stojí za to navštívit.

Karmelitánské nakl., brož., 160 s., 69 Kč

Rufo Marcel - Pusť mě, ale neopouštěj!

Utváření zdravé vazby mezi rodiči a dětmi. Na konkrétních příkladech z praxe popisuje dětský psychiatr a terapeut Rufo důsledky nedostatečného nebo neexistujícího přilnutí dítěte k matce nebo předčasného odloučení.

Portál, brož., 142 s., 199 Kč

Vanier Jean - Jako muž a ženu je stvořil

Autor mluví o lidské sexualitě z perspektivy křesťanské antropologie inteligentním, laskavým, nekonfrontačním a nedogmatickým způsobem, plným příkladů ze života.

Karmelitánské nakl., brož., 207 s., 229 Kč

Wipszycka Ewa, Hizycki Szymon, OSB - Mniši – nejen ti svatí...

Rozhovor s renomovanou polskou archeoložkou, která dobře poznala lokality, v kterých žili aktéři staré mnišské literatury v Egyptě, a je schopna přiblížit jejich svět, nejen nauku a výroky, ale i životní osudy a realie, jako je způsob bydlení, oblékání apod. Kniha obsahuje poučné dokumentární fotografie a nákresy.

Benediktinské arcipastství, váz., 140 s., 250 Kč

PERSONALIA

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. Mgr. Petr Konstantin Mikolajek, OPraem., byl svými řeholními představenými od 1. 8. 2009 odvolán z českobudějovické diecéze a k témuž datu odvolán z úřadu farního vikáře v Milevsku a ve farnostech z Milevska spravovaných excurrento a z úřadu excurrento administrátora farností Hodušín a Nadějkov.

P. ThLic. Martin Sedloň, OMI, byl od 1. 9. 2009 odvolán z úřadu administrátora farnosti Tábor-Klokoty a excurrento administrátora farnosti Dražice, vikariát Tábor, a z rozhodnutí svých řeholních představených se bude věnovat práci pro kongregaci oblátů.

P. Mgr. Petr Piler, SDB, byl svými řeholními představenými od 1. 9. 2009 odvolán z českobudějovické diecéze a k témuž datu odvolán z úřadu administrátora Římskokatolické farnosti u kostela sv. Vojtěcha Č. Budějovice-Čtyři Dvory.

Všem třem těmto řeholním kněžím děkujeme za léta obětavé kněžské služby v naší diecézi.

USTANOVENÍ

P. Peter Josef Kučera, OPraem., byl od 1. 8. 2009 ustanoven farním vikářem v Milevsku a ve farnostech z Milevska spravovaných excurrento, vikariát Písek, a excurrento administrátorem farnosti Hodušín, vikariát Tábor.

P. František Norbert Vehovský, OPraem., farní vikář v Milevsku, byl od 1. 8. 2009 ustanoven excurrento administrátorem farnosti Nadějkov, vikariát Písek. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Krystof Henriko, OMI, byl od 1. 8. 2009 ustanoven farním vikářem ve farnosti Tábor-Klokoty a od 1. 9. 2009 administrátorem in spiritualibus farností Pohnání a Ratibořské Hory, vše vikariát Tábor.

P. Mgr. Bohuslav Richter byl od 1. 9. 2009 odvolán z úřadu administrátora farnosti Slivice-Milín a excurrento administrátora farností Maková-Smolotely, Pečice a Tochovice, vše vikariát Nepomuk, a k témuž datu ustanoven farním vikářem Římskokatolické farnosti děkanství u kostela sv. Mikuláše Č. Budějovice, vikariát Č. Budějovice-město, a administrátorem in

spiritualibus farnosti Hosín, vikariát Č. Budějovice-venkov.

P. Robert Cieszkowski, administrátor v Příbrami-Březových Horách, arcidiecéze pražská, byl od 1. 9. 2009 ustanoven excurrento administrátorem farností Slivice-Milín, Maková-Smolotely a Pečice, vše vikariát Nepomuk.

P. Josef Charypar, farář v Březnici, byl od 1. 9. 2009 ustanoven excurrento administrátorem farnosti Tochovice, vikariát Nepomuk. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Ing. Dr. Alois Kříšťan, Th. D., SDB, byl od 1. 9. 2009 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus Římskokatolické farnosti sv. Cyrila a Metoděje Č. Budějovice-Suché Vrbné.

P. Ing. Luděk František Juchelka, Th. D., byl od 1. 9. 2009 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farnosti Hosín, vikariát Č. Budějovice-venkov, a k témuž datu ustanoven administrátorem Římskokatolické farnosti sv. Cyrila a Metoděje Č. Budějovice-Suché Vrbné, vikariát Č. Budějovice-město. Všechna ostatní dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Jiří Můčka, OMI, byl od 1. 9. 2009 uvolněn z úřadu farního vikáře ve farnosti Tábor-Klokoty a administrátora in spiritualibus Pohnání a Ratibořské Hory a k témuž datu ustanoven administrátorem farnosti Tábor-Klokoty a excurrento administrátorem farnosti Dražice, vše vikariát Tábor.

P. Václav Pícha, JC. D., okrskový vikář a administrátor v Č. Krumlově, byl od 1. 9. 2009 ustanoven excurrento administrátorem farnosti Slavkov, vikariát Č. Krumlov, kde byl dosud administrátorem in spiritualibus. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. František Ptáček, SDB, byl od 1. 9. 2009 ustanoven administrátorem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Vojtěcha Č. Budějovice-Čtyři Dvory, vikariát Č. Budějovice-město.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Václav Klíma, Kněžský domov Č. Budějovice-Suché Vrbné, oslaví 25. 9. 2009 své devadesáté narozeniny.

K tomuto významnému jubileu upřímně blahopřejeme.

-acebb-

Vážení rodiče,

rádi bychom Vaším dětem nabídli činnost skautských oddílů s rozšířenou duchovní výchovou, které jim poskytnou dobrý kolektiv a zajímavý program ve volném čase.

chlapci 6-14 let, Č. Budějovice

20. oddíl Ginkgo

<http://dvacitka.skauting.cz/>

kontakt: Vojtěch Kaska, tel. 739 389 279, e-mail pady@skaut.org

dívky 6-7 a 10-11 let, Č. Budějovice

1. oddíl skautek

<http://jednicka.skauting.cz/>

kontakt: Petra Stolbenková, tel. 777 004 743, e-mail uzlicek@centrum.cz

dívky 6-14 let, Tábor

9. oddíl Modřinky

<http://modrinky.wz.cz/>

kontakt: Dana Jakšičová, tel. 721 962 369, e-mail gelma@email.cz

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny **každý pátek v 18 hodin**, s výjimkou prvního pátku v měsíci.

* V pondělí 28. 9. v 16 hod. se uzavře cyklus **Poselství osobností křesťanské Evropy**. Poslední díl se jmenuje *Charles de Foucauld aneb Křesťan mezi muslimy*.

* **Dům sv. Pavla v Českých Budějovicích** se věnuje převážně klientům bez domova. Redaktor jihočeského studia Jan, Petr Pospíšil, připravil rozhovor s p. Františkem Kaiseršotem, vedoucím zařízení, a s p. Václavem Kučerou, výkonným manažerem Oblasti sociálně znevýhodněných. Dozvíte se zajímavé informace o poskytovaných službách i o práci s klienty.

* V pátek 2. 10. v 16 hod. nabízíme relaci **Všimli jsme si**. U příležitosti změny působistiště oblébeného, veselého a lidového kněze, P. Petra Pilera, SDB, se chceme ohlédnout za jeho desetiletou činností v Českých Budějovicích. Budeme mluvit o počátcích jeho povolání ke kněžství a vzpomínat na dobu jeho teologických studií za komunistické diktatury, kdy osvědčil svoji víru a důvěru v Boží pomoc. Pohovoříme také o jeho osobní spiritualitě a vztahu k modlitbě. Novým působistištěm otce Petra jsou od září letošního roku Moravské Budějovice. Pořad výjimečný tým, že v něm účinkují tři redaktori na jednoho hosta, je zároveň rozloučením a poděkováním za jeho obětavou službu.

* V neděli 27. 10. od 17 hod. naladíte pořad **Křesťan a svět**, nazvaný *Není meditace jako meditace*. Jeho host, Petr Macháček z Jihlavy, se před devíti lety rozhodl hledat životní štěstí. To mu měla zajistit transcendentální meditace

pod vedením Sri Chinmoye, vůdce jedné z největších sekt inspirovaných východním náboženstvím. Po třech letech nespočetných aktivit si mladý muž vzpomněl na osobnost sv. Františka z Assisi. Jeho nesobeckost a víra mu otevřela cestu k živému Bohu.

Následující neděli, 4. 10. ve stejném čase, se od něj dozvíte, jak evangelizuje mládež v Británii. Před nedávnem se totiž vrátil z britské Evangelizační školy svatého Patrika. Na této škole se mladí lidé učí katechismu, modlitbě a nezištnému konání dobrých skutků.

* Na sídlišti v **Ostravě-Hrabůvce** se v betonovém sevření paneláků nachází **chrám Panny Marie, Královny posvátného růžence**. Tento kostel oslaví v příštím roce významné jubileum - 100 let od svého posvěcení. Redaktor ostravského studia, Antonín Žolnerčík, připravil na čtvrtek 8. 10. od 22 hod. pořad, ve kterém hovoří s knihovníkem Jiřím Golcem o historii farnosti. Člena farní rady Marka Štívara se zeptá na radosti a starosti spojené se současnou rekonstrukcí kostela. Závěrem nás duchovní správce farnosti P. Miroslav Straka pozve na blížící se poutní slavnost.

* Relace **Barvínek** s datem 13. 10. nese příznačný název *Internet - dobrý sluha, ale špatný pán*. O internetu, jeho nástrahách a přednostech, o tom, co všechno lze na webových stránkách nalézt, a také o komunikačním serveru *signaly.cz* si popovídáme přímo s lidmi, kteří mají tyto stránky na starosti. -kb-

Karmelitánské nakladatelství

Gorazd Cetkovský, O.Carm.

Jindřich Zdík Charouz, O.Praem.

Mariánské Vydrří

Když se dnes řekne Kostelní Vydrří, mnoha lidem se vybaví malebného poutního místa Panny Marie, jiní si tento název možná spojí s karmelitány nebo karmelitánským nakladatelstvím. Nebylo tomu vždycky tak. I poutní místa mají svůj počátek a kláštery rovněž.

Významná výročí 300 let poutního místa a 100 let karmelitánského kláštera v Kostelním Vydrří nás přivedla k myšlence zabývat se více historií tohoto místa a vytvořit k těmto výročím výstavu. Nyní se vám dostává do rukou brožura s upravenými texty těchto výstav, doplněnými o odborný článek o vzniku poutního místa v Kostelním Vydrří, který za součinnosti s P. Gorazdem obětavě vypracoval P. Jindřich Zdík Charouz, premonstrát ze Želiva a odborník v oboru historie. Brožura nese název „**Mariánské Vydrří**“, který se může zdát zvláštní, není však nijak svévolný. Na sklonku 18. století se vyderský farář Filip Vít Filkuka při své zanícené péči o poutní místo nad Kostelním Vydrřím snažil prosadit pro ně nové jméno: Mariánské Vydrří. I když tento název nevešel v obecné užívání, příchodem řeholníků řádu bratří Panny Marie Karmelské a celým stoletím jejich zdejšího působení nabývá toto jméno na výstižnosti ještě víc.

My karmelitáni si uvědomujeme, jak veliká je to pro nás milost, že jsme byli pozváni, abychom na tomto posvátném místě mohli žít a pokračovat v úsilí těch, kteří stáli u jeho vzniku a postupného rozkvětu. Jedním z cílů vydání této brožury je vyjádřit náš dík Bohu i Panně Marii a také těm, na jejichž práci a modlitby jsme v daný čas mohli navázat.

P. Vojtěch Kodet, O.Carm.

Vydalo Karmelitánské nakl. v Kostelním Vydrří v roce 2009 jako svou 1355. publikaci. Brož., 109 s., 149 Kč

Gratulace

Dne 25. 9. 2009 se dožívá 90 let **P. Václav Klíma**.

Farníci z Bílé Hůrky a Nákří si toto výročí chtějí připomenout **3. 10. 2009 při mši sv. ve farním kostele na Bílé Hůrce v 10 hodin** a tím poděkovat za jeho službu Bohu a vyprosit mu ještě mnohé milosti do života.

Mezi farníky, se kterými trávil P. Václav Klíma své období činnosti, se k této milé oslavě připojují starostové obce Dříteň, Nákří a Dívčice. Svou přítomností na bohoslužbě chtějí ocenit i jeho lidský rozměr.

MARIÁNSKÉ VYDRŘÍ

300 let poutního místa
a 100 let karmelitánského kláštera
v Kostelním Vydrří

Joseph Frings

Joseph Frings se narodil 6. února 1887 v Neussu nedaleko Kolína nad Rýnem, jako druhé z osmi dětí továrníka Heinricha Fringse a jeho manželky Marie. Již jako malý chlapec se projevoval mimořádnou inteligencí a touhou poznávat. Po základních studiích pokračoval ve studiu filozofie a teologie na prestižních univerzitách a institutech v Mnichově, Innsbrucku, Freiburgu a Bonnu. Během studií velmi aktivně působil v katolickém hnutí studentů a na kněze byl vysvěcen 10. srpna 1910 v Kolíně nad Rýnem.

První necelé tři roky kaplanského působení strávil v Kolíně a od roku 1913 pokračoval v postgraduálním studiu na Papežském biblickém institutu v Římě. Na doktora teologie byl promován ve Freiburgu v roce 1916. V letech 1915-1922 byl farářem farnosti Panny Marie ve Fühligen (Kolín) a poté se navrátil do svého rodiště v Neussu, kde po dva roky zastával úřad ředitele sirotčince. V letech 1924-1937 působil jako farář v jedné z velkých farností a do tohoto období také spadá jeho první setkání s Konrádem Adenauerem, který se později stal spolkovým kancléřem. Od roku 1937 byl Frings rektorem kněžského semináře v Bensbergu.

1. května 1942 byl jmenován arcibiskupem v Kolíně nad Rýnem a biskupské svěcení mu udělil tamější nuncius Cesare Orsenigo 21. června 1942. Snad i přísný zákaz německých úřadů informovat o této události v tisku přispěl k tomu, že lidé si ihned oblíbili tohoto nového pastýře. Heslo, které si zvolil: *Pro hominibus institutus* (Ustanovený pro lid), naplňoval každodenně konkrétními skutky. Byl nesmírně skromný, laskavý a zároveň vynikal velkorysostí a dobrotou. V době války pomáhal těm, kdo potřebovali pomoci a museli snášet tíhu a útrapy nacismu. Není divu, že arcibiskup Frings záhy stanul v čele německých biskupů a po válce (18. února 1946) jej papež Pius XII., společně s dvěma dalšími neo-hroženými hierarchie (Clement hrabě von Galen, Konrad hrabě von Preysing), jmenoval kardinálem. V římském prostředí se s určitou špetkou ironie říkává, že existují dvě kategorie členů kardinálské-

ho sboru; totiž ti, kdo se sami zdobí purpurovou barvou a ti, kdo jsou ozdobou purpurové barvě. Kardinál Frings v tomto smyslu bezesporu patřil do druhé kategorie. Ještě před zahájením koncilu, inicioval založení charitativní organizace „Misereor“, stejně tak jako podporoval zrod organizace „Adveniat“, čímž se nebývalým způsobem ukázala druhá stránka německého národa, totiž jeho velkorysost a ochota pomáhat, finančně a hmotně podporovat všechny, kdo trpí a ocitají se v nouzi.

Na II. vatikánském koncilu se kardinál Frings podílel velmi aktivně na všech jeho zasedáních a nechyběl při žádném z rozhodujících jednání. Již při úvodním zasedání koncilu jeho spontánní latinská řeč nasměrovala a vlastně i změnila kurz připravovaný římskou kurií. Frings byl členem předsednictva a velmi otevřeně a kriticky vystoupil proti dosavadnímu způsobu práce Svatého officia (nynější Kongregace pro nauku víry), kterou tehdy vedl kardinál Ottaviani. Nejen schopnost vidět do budoucna, ale i dobrý výběr blízkých spolupracovníků a poradců mu dávaly jistotu jakým směrem má církev kráčet. V této souvislosti nelze opomenout, že to byl právě kardinál Frings, kdo si přizval jako odborného poradce, tehdy mladého profesora Josepha Ratzingera, jenž později stanul jako prefekt právě v čele Kongregace pro nauku víry a nakonec i jako Nejvyšší pastýř univerzální církve.

Z důvodu vysokého věku rezignoval na svůj úřad v únoru 1969. Za své zásluhy byl kardinál Frings několikrát oceněn nejvyššími státními vyznamenáními. Jakou lásku projevoval arcibiskup svému milovanému městu, takovou láskou se odvětil Kolín svému arcibiskupovi. Nejen, že jeho jméno nese jedna z hlavních ulic v centru Kolína, ale dokonce i moderní tzv. „Jižní most“ spojující město Kolín a Düsseldorf, byl přejmenován na „Most Josefa kardinála Fringse“. Tím jakoby bylo definitivně vyznáno, čím tento kolínský arcibiskup žil a čím byl; snažil se budovat mosty, snažil se spojit. Zemřel 17. prosince 1978 a byl pohřben v arcibiskupské hrobce kolínského dómu.

Zdeněk Mareš

Joseph Frings

Jakub Deml: **SVATÝ VÁCLAVE!**

Rytíři tvoji, připraveni k boji,
přísahu skládáme na svatou korouhev tvou:
tělo, svět, ďábel, nic nás nerozdvojí,
radostně půjdeme, pluky tvé kam jen se
hnou.

Na nebe vzatý, vévodo náš svatý,
přehlédni vojsko své, požehnej křížem svůj
lid,
políčka, lesy, paláce i chaty,
vypros nám od Boha milost a sílu tě ctít.

Vždycky a všude milovat chcem chudé,
jako ty, potajmu, křesťansky, pro Boha jen,
Poněvadž láska ze všeho nám zbude,
všecko pak ostatní přelud a marný jak sen.

Jedno snem není, když všecko se mění:
Spasitel svátostný, skutečný, přece však
skryt,
hotový dáti život bez prodlení
každému, kdo jen chce růsti a blaženým
být.